

Ændringsforslag nr. 33 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 13.

Ændringsforslag nr. 34 *forkastedes* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 35 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 36 *forkastedes* med 106 stemmer mod 41.

Ændringsforslag nr. 37 *forkastedes* med 106 stemmer mod 41.

Ændringsforslag nr. 38 *forkastedes* med 96 stemmer mod 51.

Ændringsforslag nr. 39 betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 38.

Ændringsforslag nr. 40 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 41 *forkastedes* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 42 *forkastedes* med 106 stemmer mod 41.

Ændringsforslag nr. 43 *forkastedes* uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer og § 2 *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 44 *forkastedes* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 45-50 og § 3, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om fritidsundervisning m. v. [Optaget af Tove Nielsen].

(Lovforslag nr. 17. Fremsat 24/1 75 af undervisningsminister Tove Nielsen. Taget tilbage 21/2 75 af undervisningsminister Ritt Bjerregaard. Optaget 21/2 75 af Tove Nielsen. Første behandling 7/3 75. Betænkning 9/5 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Sigsgaard (VS):

Jeg skal kort motivere, hvorfor bl. a. VS har fundet anledning til at tage mindretal i dette lovforslag. Vores holdning til det er beskrevet i mindretalsudtalelsen, og der er redegjort for den ved første behandling.

Det er jo ikke blevet meget bedre under udvalgsbehandlingen, selv om den har taget lang tid. Der er tale om en socialt diskriminerende lovgivning, der i særlig høj grad vil ramme de mennesker, som er uddannelsesmæssigt underprivilegerede og socialt underprivilegerede. Den griber derudover i særdeles unødigt omfang ind over for de enkelte initiativtageres og de enkelte kommuners magt over tingene. Vi ser ikke nogen særlig grund til, at staten på dette område fastsætter bestemte grænser for deltagerantal m. v., sådan som det sker gennem lovforslaget, og sådan som det bliver forværret gennem ændringsforslagene.

Ved en samlet vurdering af de stillede ændringsforslag ser det for os ud, som om hvert eneste et af dem er en forringelse, og vi vil derfor stemme imod disse ændringsforslag.

Bertel Haarder (V):

Vi er i undervisningsudvalget nået til et forlig, og det er jo smukt, når man kan nærme sig hinanden. Vi startede med at ville lade deltagerne betale en tredjedel, hidtil har man betalt en sjattedel, og det stod socialdemokraterne fast på. Nu mødes vi så på halvvejen, for halvvejen mellem en tredjedel og en sjattedel er nemlig en fjerdedel, hvis man regner efter og kan regne med brøker. Det er jo venligt og rart, og jeg synes især, det er meget venligt af venstre, at vi har bøjet os på dette punkt, for jeg skal ærligt indrømme, at vi er lede og kede af, at

[Bertel Haarder.]

vi måtte ændre vores oprindelige forslag. Vi foretrak vores oprindelige forslag langt fremfor det, der nu er blevet forlig om. Men da det var et spareforslag, da beløbet er nået, og da det har en vis værdi, at der bliver ro omkring det spørgsmål med, hvor meget deltagerne selv skal betale, så er vi altså gået med på dette her, som vi håber kan holde en tid. Specielt håber vi, at den procent ikke skal laves om, hver gang der skiftes regering for fremtiden, sådan som det har været tilfældet i fortiden.

Der er én ting, jeg lige vil sige, og det er, at dette med at en skole enten kan have minimum 12 på alle hold eller et gennemsnit på 15, er vi udmærket klar over rammer især landområderne i tyndt befolkede områder, hvor man har svært ved at samle så mange til hvert hold, og det er med blødende hjerte, at vi går med til det. Jeg skal ærligt indrømme, at vi synes mildest talt, man kunne have fundet pengene andre steder, bl. a. på personalekontoen, hvor jo oplysningsorganisationerne ikke havde spor imod, at vi fandt 2,5 mill. kr. Det havde hjulpet gevaldigt, så vi i hvert fald kunne have fået gennemsnittet ned til 14 og måske 13. Men vi har accepteret, at det var et spørgsmål, hvor regeringen ikke ville tale med os, og den forudsætning har vi accepteret som udgangspunkt, fordi vi vidste, at ellers fik vi ikke noget forlig med regeringen. Det viser vores venlighed, og det håber jeg vi får tak for. Vi er ikke glade for det selv, men vi håber i hvert fald, at vi så til gengæld får lidt ro om denne fritidslov, om disse procenter.

Jytte Røge (FP):

Som jeg sagde under første behandling af lovforslaget, så går fremskridtspartiet ind for denne besparelse på 15 mill. kr. ud fra den betragtning, at det er et skridt, om end et meget lille skridt, i den rigtige retning, henimod at folk selv bør betale for deres fritidsinteresser. Et 40 ugers kursus vil nu koste 200 kr. og et 60 ugers 250 kr. pr. deltager. Man har hermed skabt en ligestilling mellem de prøveforberedende kurser og fritidsundervisningen for voksne.

Vi noterer med tilfredshed, at tilskud til lokaleleje til f. eks. andespil og baller for-

svinder, samt at blanketforbruget ved ansøgning om tilskud til fritidsundervisningen er blevet reduceret fra 28 til 5. Hvis så også de forskellige forbund, der afholder kursus i samme kommune, kunne finde sammen om fælles annoncering og udsendelse af fælles brochure, så ville det virkelig billiggøre administrationen. Det sidste er der vist ikke megen udsigt til, efter hvad udvalget har kunnet forstå på deputationer fra de forskellige oplysningsforbund. Man fastholder sit politiske image.

Et af forbundene oplyste i øvrigt, at det havde annonceret for 5.000 kr. i foråret med tilbud om kursus for arbejdsledige. Der havde meldt sig 6, siger og skriver 6 personer, så det lader ikke til, at det lige er sagen for de arbejdsledige at komme til at sidde på skolebænken.

Svend Haugaard (RV):

I modsætning til venstre synes jeg, dette er en god løsning, bedre end den foreslåede. De ønskede besparelser er nået på en lidt anden måde, men på en måde, der for deltagerne er mindre byrdefuld, og så kan det kun være en fordel.

Vi er også tilfredse med det opnåede resultat, som jeg i øvrigt omtalte allerede ved første behandling, at man kan vælge frit mellem et gennemsnitsdeltagerantal og et starttal, henholdsvis 15 og 12, og det er til at leve med. Vi må gå imod centrum-dekokraternes forslag om 14 ud fra den betragtning, at de jo ikke har stillet forslag om at skaffe pengene på anden måde.

Jeg vil også anerkende, at ministeren har fulgt det radikale venstres henstillinger om at stoppe for tilskud til lokaleleje til andespil m. v. Der er ikke store penge i det, men der var enkelte foreninger, der benyttede det ret effektivt; så må det med rette forarges, og så bør det stoppes.

Men med dette er vi ikke helt færdige på besparelsesområdet. Jeg antydede under første behandling, at der kunne være mere at hente, og jeg ønsker meget, at der bliver set på andre områder, som nok er delvis aftalespørgsmål, aftalestof, som f. eks. honorarerne til aftenhøjskole, tillægget til specialundervisning, anciennitetstillæg, lønområdet som helhed samt også folkeuniversiteternes berettigelse i forhold til den almene

[Svend Haugaard.]

fritidsundervisning. Jeg håber meget, at ministeren med henblik på kommende ændring vil se alvorligt på disse forhold.

Gerda Møller (KF):

I betragtning af at vi har stået over for en bunden opgave, nemlig at skulle spare 15 mill. kr. i indeværende finansår og 27 mill. kr. på årsbasis, og at vi samtidig skulle tilgodese såvel deltagerne i som formidlerne af undervisningen i dens forskellige former, så synes jeg nok, at man kan betegne resultatet af udvalgets arbejde som acceptabelt for alle parter.

At ingen er blevet helt tilfredse kan vel ikke undre nogen, men et flertal i udvalget nåede dog til enighed om de af ministeren fremsatte ændringsforslag, der tilgodeser såvel oplysningsforbundene som de små initiativtagere ved at indføre valgfrihed imellem et gennemsnitsantal på 15 og et starttal på 12, og som også tilgodeser deltagerne ved at nedsætte betalingen fra den oprindeligt foreslåede 1/3 til 1/4.

Nu har de andre ordførere været inde på, hvad forslaget går ud på, så det skal jeg ikke trætte med, men kun sige, at vi kan ikke tiltræde det af centrum-demokraterne stillede ændringsforslag. Vi kunne også have ønsket et deltagergennemsnitsantal på 14 fremfor de 15, som vi er blevet enige om, men så havde vi jo ikke opnået de besparelser, som vi skulle opnå, og derfor kommer vi nu til at leve med de 15.

Jeg vil gerne sige, at der er en ting, der har glædet mig særdeles meget, og det er, at ministeren over for udvalget har præciseret, at der fra 1. august i år kan forventes en betydelig nedgang i og forenkling af de skemaer, der bruges ved ansøgningerne om tilskud til fritidsundervisning.

Jeg er vidende om, at man allerede i en stor kommune oppe i Jylland har indskrænket antallet fra 28 til 5, og hvis noget tilsvarende kan forventes, må vi langt om længe glæde os over, at vi har nået et resultat, som er stillet os i udsigt mange gange, men som ikke er nået før nu.

Med disse ord skal jeg anbefale en hurtig overgang til tredje behandling. Jeg tror, det er noget, initiativtagerne vil sætte pris på, da de jo skal have deres programmer sendt ud.

Kristine Heltberg (SF):

Det positive ved lovforslaget, også som det nu foreligger efter udvalgsarbejdet, kan nævnes i meget få ord, det er simpelt hen det, at man overhovedet har taget princippet om gennemsnitstal op til overvejelse, men ikke den måde, man har løst det på.

Endvidere synes jeg, der ligger noget meget løfterigt i de linjer, der står på side 2 i betænkningen, nemlig:

„Ministerens har ligeledes over for udvalget oplyst, at det eksisterende skemamateriale til brug ved ansøgninger om tilskud til fritidsundervisning for voksne kan forventes forenklet betydeligt med virkning fra 1. august 1975.“

Jeg håber, at disse udmærkede ord virkelig for en gangs skyld ikke bliver glemt. Jeg synes, vi har fået sådanne løfter tidligere, men nu, når der direkte står 1. august 1975, er der dog håb om, at en del af det fuldstændig overflødige papirforbrug, der har været i forbindelse med fritidsundervisningen, virkelig bliver formindsket.

Derudover vil jeg simpelt hen ikke kunne undlade, når der nu overhovedet bliver åbnet for at sige noget under anden behandling, at gentage den meget store bitterhed, jeg kan føle i anledning af, at man i den situation, landet befinder sig i, netop vælger sådan et område til at foretage besparelser på. Disse såkaldte besparelser er umådelig små på dette område, men rammer meget hårdt. De rammer lige netop de mennesker, som skulle have været fritaget for disse besparelser. Vi ved alle sammen, at ca. 70 pct. af landets befolkning har en ganske utilstrækkelig skoling bag sig. Vi ved også, at en velskolet befolkning er den eneste formue, det eneste råstof, vi har i dette land. Det var et helt andet forslag, der skulle have været stillet i dag, nemlig om en langt videre ligestilling af voksenundervisningen, fritidsundervisningen, med den normale skole end den, der eksisterer i øjeblikket. Jeg mener, at det foreliggende forslag simpelt hen er et kraftigt tilbageskridt og et særlig kraftigt tilbageskridt netop i den nuværende situation.

Jeg vil i øvrigt for en ordens skyld nævne, at centrum-demokraternes forslag om et gennemsnitstal på 14 i stedet for på 15 dog er et forsøg på en om end ringe forbedring, så det vil jeg anbefale, at man undlader at

[Kristine Heltberg]

stemme til, mens man i øvrigt må stemme nej til de ændringsforslag, der er tale om i forbindelse med betænkningen.

Chr. Christensen (KrF):

Ved første behandling af det foreliggende forslag fremførte jeg kristeligt folkepartis principielle synspunkter på fritidsundervisningen, så det skal jeg ikke gentage her.

Jeg gav også ved første behandling tilslutning til forslaget gennemførelse.

Under udvalgsbehandlingen er der nu skabt baggrund for tilslutning fra flere partier her i salen, og det har foranlediget ændringsforslag fra undervisningsministeren. Vi har i udvalget givet tilslutning til disse ændringsforslag, idet vi finder dem rimelige, og vi finder også, at de tilgodeser den tilsigtede besparelse. Derfor kan vi ikke støtte det af centrum-demokraterne stillede ændringsforslag, som gav mulighed for, at man med et deltagerantal på 14 i gennemsnit kunne oprette holdene i modsætning til lovforslagets gennemsnit på 15.

Jeg vil da også gerne i lighed med andre ordførere give udtryk or, at vi med tilfredshed har noteret os, at undervisningsministeren har stillet i udtsigt, at reglerne om ydelse af tilskud til fritidsudgifter til lokaler vil blive ændret derhen, at udgifterne til andespil o. lign ikke fremover kan indgå i grundlaget for beregningen af tilskuddet. Det finder vi rimeligt. Vi finder det også meget positivt, og vi har taget til efterretning undervisningsministerens oplysning om, at skemamaterialet til brug ved ansøgning om tilskud til fritidsundervisning for voksne vil blive forandret allerede fra 1. august i år i retning af en betydelig forenkling. Det er noget, der har været savnet i lang tid, og det vil uden tvivl glæde mange foreningsledere.

Robert Pedersen (S):

Det er absolut ikke en socialdemokratisk livret at lade folk betale for fritidsundervisningen, men i modsætning til hr. Bertel Haarder, så føler vi, at når man har indgået et kompromis, hvor vi bl. a. har opnået, at man skal betale en fjerdedel i stedet for en tredjedel, så må det være forligspartiernes opgave at forsvare det indgåede kompromis, og det gør, at vi også kan

stemme for alle ændringsforslagene undtagen det underændringsforslag, som centrumdemokraterne har stillet. Det er også med en vis forbavsel, man ser, at et forligsparti, der har været med til at opstille den ramme, at der skal spares 15 mill. kr., springer i den ellefte time. Det synes jeg er lidt uden for de principper, som man handler efter i dette hus, og det gør i hvert fald samarbejdet i huset uhyre besværligt. Vi har, som det har været fremhævet fra forskellige ordføreres side, intet imod at se på lærerbesparelserne, men så længe der foreligger indgåede kontrakter, kan vi ikke forvente, at en ansvarlig minister skal bryde disse aftaler.

Arnfast (CD):

Da centrum-demokraterne er med i det flertal, der dækker ændringerne i loven på nær ét punkt, er det vel rimeligt, at jeg ker mig særligt om dette punkt, der altså går ud på, at vi ønsker 14 som gennemsnitstal og har fremsat det som ændringsforslag. Tallet 14 er blevet fremhævet af delegationer, der er kommet til os fra Dansk Aften- & Ungdomsskole Forenings repræsentanter, og de har fremhævet, at det ville være et gennemsnit, de var i stand til at leve med. Samtidig er det blevet fremholdt over for os på anden måde, at deltagerbetalingen, som nu indføres, vil betyde et betydeligt frafald, i hvert fald i denne vinter, og stillet over for disse oplysninger, må vi i centrum-demokraterne gå ud fra, at deltagerbetalingen i sig selv vil skabe en begrænsning, som muligvis vil betyde, at der opnås den besparelse, som er tilsigtet. Men at skabe en yderligere stramning ved også at sætte deltager-tallet til 15 er vi altså meget tilbage for i den situation, og vi ønsker i stedet for, at man ved en koordinering i de enkelte kommuner mellem de forskellige oplysningsforbund søger at nå frem til en besparelse. Også det er blevet fremhævet af Dansk Aften- & Ungdomsskole Forenings repræsentanter som en af de løsninger, der muligvis kunne tages i brug, når man vil spare 15 mill. kr. Jeg tror på, at en indskærpelse af dette, sammenholdt med de erfaringer og synspunkter, som er kommet frem vil give en besparelse, som muligvis skulle kunne komme op omkring de 15 mill. kr.

Imod dette taler de oplysninger, som den

[Arnfast.]

højtærede undervisningsminister er kommet med over for udvalget, nemlig at vi måtte op på dette gennemsnit på 15 for at nå de sidste millioner, der var nødvendige. Vi kan naturligvis ikke tillade os at betvivle ministerens beregninger, selv om man undertiden kan blive overrasket over, hvordan ministerielle embedsmænds betænkkeligheder undertiden bortvejes kort efter, når vi står over for et fait accompli. Jeg tænker her på alle de betænkkeligheder, der blev ført frem ved omstillingen til den ny form for uddannelsesstøtte, og som siden i avisen er blevet erklæret for slet ikke at være så store. Vi håber altså, at koordineringen i kommunerne vil medvirke til, at dette vil kunne gennemføres og give de fornødne besparelser. Vi mener, at deltagerbetalingen må være et rigeligt åg at lægge på. Vi håber, at der derved også vil blive skabt et bredere og mere frugtbart samarbejde mellem de enkelte oplysningsforbund, og at vi fremsætter forslaget, et parti, der i hvert fald ikke har noget oplysningsforbund bag sig, må jo tages som et eksempel på, at det ikke er for at hygge egne kartofler. Nu må vi se, hvordan forbruget bliver. Vi har i betænkningen anvist, at der muligvis også kunne være besparelsesmuligheder ved at beregne ledertillæggene efter elevtimetal. Vi mener ikke, at dette er aftalestof i egentligste forstand, og netop ved en yderligere koordinering skulle det være muligt at skærpe kravene til lederuddannelsen, som, så vidt jeg er orienteret i dag, kan klares med 8 timer ca., efter at vedkommende har etableret sig som leder af et par hold. Hvis kommunerne nu koordinerer disse tilbud, er det også muligt, at der ikke etableres et væld af mindre, skal vi sige partisangrupper, bagved de enkelte partier, og så håber jeg, at vi kan spare de nødvendige millioner. Ellers må ministeren jo komme tilbage med en tillægsbevilling, og så må vi tage vort ansvar i den sag.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Blot en enkelt bemærkning om et gennemsnitstal på 14 i stedet for på 15. Jeg tror i virkeligheden, at de fleste partier i udvalget ville have været interesseret i at kunne få dette gennemsnit i stedet for de 15, men jeg har været nødt til over for udvalget at gøre klart, som også hr. Arnfast var inde på

det, at jeg ikke kunne garantere, at vi opnåede den besparelse, der var stemt ind på finansloven, hvis vi tog et gennemsnitstal på 14, og jeg forstår, at denne betragtning har vejet tungere end de fordele, der kunne være ved et gennemsnitstal på 14.

Jeg skal i øvrigt ikke gå videre ind i substansen af dette lovforslag, blot takke for et godt samarbejde med udvalget og erklære mig tilfreds med, at det lykkedes at få et forlig på dette vigtige område, som set ud fra socialdemokratiets synspunkt har bedret nogle af de ulemper, som vi omtalte ved første behandling.

Sigsgaard (VS):

Jeg skal sige, at det er i og for sig lidt overraskende, at ministeren kan være så tilfreds med det resultat, der er tale om her. Det ligger jo et stykke fra det, som nogle af os troede at socialdemokratiet ønskede af denne lovgivning. Men dernæst har anden behandling næsten lige så meget som udvalgsbehandlingen været en bedrøvelig affære. Interessant var det i den forbindelse at høre hr. Bertel Haarder, der kom her og fortalte, hvor ked man i partiet venstre egentlig var af det hele, hvor ked man var af forringelserne, hvor ked man var af deltagerbetalingen, hvor ked man var af de store holdstørrelser, der nu blev tale om. Han var sådan rigtig gennemked af det, kunne man forstå på det.

Så må vi andre jo sige, at så kunne venstre vel have ladet være med at instistere på dette forslag, for uden venstres energiske medvirken for at opnå så mange forringelser som overhovedet muligt — jeg tror ikke, det er for stærkt sagt, da venstre har været kolossalt energisk i udvalget — havde vi ikke fået gennemført det elendige lovforslag, som vi nu har til behandling.

Så vil jeg lige sige, at når hr. Svend Haugegaard henstillede til ministeren at se alvorligt på en lang række forhold, forhold, som ikke er omtalt i betænkningen, men kun er nævnt her i dag, så må jeg sige, at selv om hr. Svend Haugegaard er udvalgsformand, så talte han ikke her på udvalgets vegne, så derfor vil jeg henstille til ministeren, at hun ikke ser for alvorligt på hans henstillinger, en række af dem vil betyde tilbageskridt, hvis de følges.

Derimod vil jeg gerne slutte med at kaste

[Sigsgaard.]

en tanke ind i debatten til mulig senere forbedring af dette område. Hvis man mener det alvorligt, som man ofte siger fra denne talerstol, hvor der er offentlighed på, men som ikke altid synes at svare alt for godt til de handlinger, man så i øvrigt begår, hvis man mener det alvorligt, at de mange mennesker, som ikke har kunnet nyde godt af en særlig god uddannelse, over voksenundervisningen skal have mulighed for at råde bod på det, der har været forsømt tidligere, hvis man mener det alvorligt — det tyder lovforslaget her ikke på — så kunne man jo spekulere på, om man så ikke burde indrette lovgivningen sådan, at alle de deltagere i den frivillige undervisning, som kun har en uddannelse svarende til 9. klasse eller derunder, skulle have mulighed for at deltage gratis i den frivillige undervisning. De mere heldige, der i højere grad har været privilegeret af vores uddannelsessystem, kunne så omfattes af de betalingsordninger, man nu fra forskellig side så gerne ser etableret.

Jeg foreslår altså ikke, at den frivillige undervisning overhovedet skal have deltagerbetaling. Det burde efter min opfattelse ikke være tilfældet, men hvis man endelig vil have den, så burde man i hvert fald sige, at de underprivilegerede, som netop specificeret for et øjeblik siden, skulle i hvert fald ikke rammes af den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges med 100 stemmer mod 13.

Ændringsforslag nr. 2 betragtedes som *vedtaget* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

Underændringsforslag nr. 4
forkastedes med 100 stemmer mod 4; 13 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 100 stemmer mod 13; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5, 6, 7 og 8 betragtedes som *vedtaget* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 1.

§ 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 9 og 10 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.
(Lovforslag nr. 26. Fremsat 28/1 75. Første behandling 26/2 75. Betænkning 9/5 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

K. J. Mortensen (S):

Udvalget har gennemgået lovforslaget og stillet en række opklarende spørgsmål, både skriftligt og i samråd med ministeren.

Udvalget har bl. a. under arbejdet drøftet forsikringsrådets sammensætning og stillet en del spørgsmål til ministeren herangående. Man har også drøftet varigheden af forsikringsaftaler af hensyn til opsigelser ved eventuelle fusioner mellem selskaberne. Man er imidlertid fra forskellig side kommet til det resultat, at hvis man laver meget kortvarige forsikringsaftaler i det store og hele, kan disse blive dyrere. Ministeren har givet udvalget et materiale, der viser, hvilke forsikringer der normalt er kortvarige.

Man har i forbindelse med det, der hedder ophævelse fra forsikringstagerens side i forbindelse med fusioner, haft samråd med handelsministeren, der i samrådet har erklæret, at spørgsmålet om ophævelse er et problem, som bør løses ved en revision af forsikringsaftaleloven, og dette har udvalget noteret sig og taget med i betænkningen, idet justitsministeren nemlig har nedsat et